

Moss kommune

Barne- og familiedepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

BARNE- OG FAMILIEDEP.	KASS ÅR.
330.01	
27 OKT 2005	
2005/02756	SIGN.:

-034

Deres ref.:
200502756

Vår ref.:
/2004/002912/A21/0s

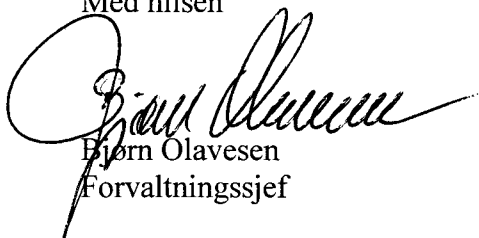
Dato:
26.10.2005

HØRING - FORSLAG TIL FORSKRIFTER TIL NY BARNEHAGELOV

Vedlagt følger Moss kommunes høringsuttalelse til forslag til 8 nye forskrifter til ny barnehagelov.

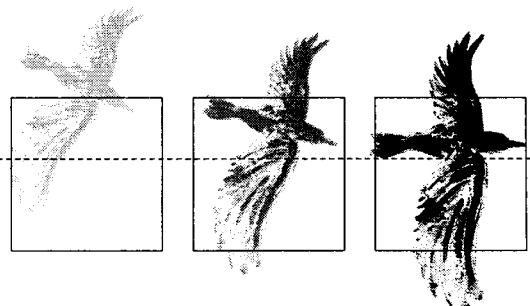
Uttalelsen er også oversendt departementet på e-post 26.10.2005.

Kommuneforvaltningen for kultur og oppvekst
Med hilsen

Bjørn Olavesen
Forvaltningssjef

Eva Christiansen
Saksbehandler

Vedlegg: Høringsuttalelse fra Moss kommune

Høring – forslag til forskrifter til ny barnehagelov – høringsuttalelse fra Moss kommune

1. Forskrift om norm for pedagogisk bemanning

Moss kommune ser det som svært viktig at kravet til pedagogisk kompetanse hos ledere og ansatte i barnehagen opprettholdes og videreføres. Videre ser Moss kommune det viktig at forskriftene gir norm for pedagogisk bemanning.

Om pedagognorm:

Moss kommune bifaller forholdstallene voksen : barn slik de er foreslått.

En gruppestørrelse utover foreslåtte antall barn må medføre større pedagogressurs beregnet ut fra normen. Noe forvirrende er imidlertid at departementet nytter begrepene pedagog, førskolelærer og pedagogisk leder om hverandre. Pedagogisk leder er ingen utdanning, men en funksjon. Moss kommune mener at begrepet ”pedagog” bør nyttes. I og med at pedagognormen ikke er norm for gruppestørrelse, kan man organisere barna i grupper større enn 7-9 eller 14-18. Dersom antall barn overskrider normen skal det knyttes flere pedagoger til gruppa. Disse behøver ikke nødvendigvis være pedagogiske ledere. På denne måten gis det rom for å organisere barnehagene etter lokale forhold.

Om styrerressurs og administrasjonstid:

Forskriften slår fast at styrerressursen kun kan medregnes i pedagognormen dersom styreren faktisk er tilstede i det daglige arbeidet med barna. Tid til administrasjon og ledelse kommer i tillegg til normen. Det fastsettes ikke regler om hva som anses som tilstrekkelig ressurs til administrasjon og ledelse.

Moss kommune bifaller presiseringen og gir også sin tilslutning til at det ikke fastsettes regler for administrasjonstid. Dette gir rom for lokal tilpasning på bakgrunn av de store variasjonene som finnes i sektoren.

Om dispensasjon fra pedagognorm:

Det gis anledning til å dispensere fra pedagognormen. Vedlagt slik søknad må følge uttalelse fra barnehagens samarbeidsutvalg. Kommunen avgjør søknaden og vurderer ut fra sin lokalkunnskap.

Bestemmelsen bifalles.

2. Forskrift om midlertidige og varige dispensasjoner og unntak fra utdanningskravet for styrer og pedagogisk leder

Om personer i førskolelærerutdanning:

Moss kommune mener at særreglene bør videreføres. Dette gir både kontinuitet i barnehagen og er et godt personalpolitisk virkemiddel.

Om varig dispensasjon:

Moss kommune mener at det ikke bør gis anledning til å gi varig dispensasjon fra utdanningskravet. Dette med bakgrunn i departementets egen argumentasjon for hvorfor det er viktig med utdannet personale. I og med at det i tillegg er åpnet for at flere enn førskolelærere kan inneha pedagogstillinger og styrerstillinger i barnehagene, ser Moss kommune ingen grunn til at varig dispensasjon gis. Kravet til utdanning anses som meget viktig.

Om selve søknaden:

Generelt til søknad om dispensasjon gjelder at den som innehar stillingen ikke selv kan søke. Barnehageeier søker. Dette kan bli et problem der barnehageeier er den samme som stillingsinnehaver. Hvem skal da søke?

3. Forskrift om saksbehandlingsregler for opptak i barnehage

Generelt til forslaget:

Moss kommune ser det som meget gledelig og høyst hensiktsmessig med de nye bestemmelsene. Den enkelte barnehageeier ansvarliggjøres i forhold til egne avgjørelser om opptak ved at kravene til opptakskriterienes konkretiseringsnivå og etterprøvnbarhet skjerpes. Intensjonen med effektiv saksbehandling innfris og søkeres rettsikkerhet blir ivaretatt.

Om innsynsrett:

Slik Moss kommune forstår forskriften vil dette bety at retten til partsinnsyn blir skjerpet i forhold til partenes "personlige forhold". Slik vi tolker forskriften vil dette blant annet gjelde opplysninger om hvilken opptakskategori det enkelte barn er plassert i.

Moss kommune bifaller bestemmelsen.

Om klagerett:

Høringsinstansene er bedt om å vurdere spesielt om søker skal ha klagerett dersom første ønsket ikke er oppfylt.

Moss kommune mener at dette bør sees i sammenheng med lovens § 8 annet ledd som pålegger kommunene en plikt til å ha tilstrekkelig antall barnehageplasser. I tillegg bør man se på definisjon av "full behovsdekning". Moss kommune mener at en kommune har full behovsdekning når man kan tilby plass til alle som ønsker det, fortrinnsvis i den barnehagen eller i det området man søker. Dersom man har klageadgang på opptak, strider dette mot denne forståelsen og det blir umulig for kommunene å oppnå full behovsdekning. Moss kommunes erfaringer er at pressområdene flytter seg fra kommunedel til kommunedel. Man bestreber seg alltid på å imøtekomme søkeres ønsker, men i praksis kan det bli vanskelig. Hvis man skal ha en annen forståelse av "full behovsdekning" og "tilstrekkelig antall plasser" må staten kompensere for eventuelle ledige plasser. Det må eventuelt komme tydelig fram at departementet forventer at det tilstrekkelig antall plasser kommunen skal tilby må være i den barnehagen foreldrene ønsker og at full behovsdekning ikke er oppnådd før kommunen kan tilby dette.

Departementet bør også her ha såpass stor tillitt til kommunene og deres lokalkunnskap at man stoler på at man alltid bestreber seg på å legge forholdene best mulig til rette for at foreldrenes ønsker kan imøtekommes.

I og med at forskriften foreslår at det skal være anledning til å søke overflytting til høyere prioritert barnehage, vil søkeres mulighet til å få plass på ønsket barnehage bli vurdert hver gang det er ledighet. Opptakskriterier skal gjelde likt for alle uavhengig om barnet har plass eller ikke, slik Moss kommune forstår forslaget til forskrift.

Moss kommune mener på bakgrunn av dette at det bør være klagerett kun dersom det gis avslag på søknad om barnehageplass ved hovedopptak.

Ved supplerer bør klageretten være slik som beskrevet i forslaget. Forhåpentligvis vil det være i ytterst få tilfeller at et barn med rett til prioritert forbigås i suppleringsopptak.

Om innhenting av fødselsnummer:

Det må være anledning til å innhente fødselsnummer på søker og barn slik at rett identifisering blir mulig. Dette nettopp for å skjerme at uvedkommende får opplysninger om barn og familier de ikke skal ha. Et eksempel kan være brev som går ut på til enkeltbarn som kan bli feilsendt dersom man bare har fødselsdato å gå etter. Videre er de fleste barnehageadministrative dataprogrammer og faktureringsprogrammer knyttet opp til folkeregisteropplysninger hvor fødselsnummer er kundenummer. Dette sikrer rette opplysninger og fakturaer til rett person.

4. Forskrift om familiebarnehager

Moss kommune har ingen merknader.

5. Forskrift om foreldrebetaling i barnehager

Moss kommune har ingen kommentarer til ny forskrift utover at presiseringene i §§ 1, 4 og 5 er klargjørende.

6. Forskrift om politiattest

Moss kommune bifaller presiseringer og skjerpelser av forskriften.

7. Forskrift om føring av register til bruk i forbindelse med kontroll av beregning og utbetaling av kontantstøtte

Moss kommune har ingen merknader.

8. Forskrift om overgangsregler

Moss kommune har ingen merknader til foreslått forskrift. Kommunen har heller ikke behov for at det utarbeides overgangsregler for dispensasjoner, men ser ingen ting i veien for det dersom andre kommuner ser det formålstjenelig.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Departementet ser ingen vesentlige økonomiske og administrative konsekvenser av nye forskrifter. De peker på at kommunen kan få noen flere oppgaver knyttet til behandling av søknader om dispensasjoner. Videre peker de på at samordnet opptak med klagerett allerede er innført i de fleste kommuner, derfor er det heller ikke merarbeid i denne forbindelse.

Moss kommune vil påpeke nok en gang at alle endringer i forbindelse med barnehageforliket og ny lov har skjedd uten kompensasjon for kommunene. Ved hver endring har departementet hevdet at det ikke medfører merarbeid. Likeverdig behandling og samordnet opptak har medført stor ressursinnsats allerede. Nå skal ny lov, ny rammeplan og nye forskrifter implementeres i administrasjoner og barnehager. Dette må medføre midler til kommunene for innføring, gjennomføring og kompetansehevende tiltak.